

Politieke Markt 04-12-2019

Evaluatieverslag van het Kunst- en Cultuurvisie 2014-2020.
Procesvoorstel beeldende kunst 2019-2020

Ik ben Hiske Loomans en spreek hier namens een aantal professionele beeldend kunstenaars. Begin februari 2018 kwamen een 60-tal kunstenaars bij Ateliers 93 bij elkaar. Startion was toen juist gesloten. Het gesprek ging vooral over het kunstklimaat in Hengelo. Er was onder meer onvrede over de werkwijze van de advies commissie BKV. Het gevoel leefde dat er iets moest gebeuren, dat het zo niet goed ging.

Metin Yirtici en Kim ten Oever namen toen het initiatief een document op te stellen waarmee ze met de gemeente in gesprek konden gaan. Ze vroegen de aanwezigen wie hen daarbij wilde helpen. Op dit verzoek werd positief gereageerd door Ria Geerdink en Onno Dirks en mijzelf.

Op 10 juli vroegen wij bij de beleidsambtenaar Cultuur een gesprek aan met de advies commissie BKV. Dat bleek een zaak van lange adem. In januari 2019 lag er, ondanks diverse e-mails, nog steeds geen datum voor dat gesprek vast. Ik stuurde toen weer een e-mail, dit keer met een kopie aan Wethouder Bas van Wakeren. Deze reageerde direct en in februari hadden we met hem een gesprek gevolgd door een gesprek met de advies commissie BKV in maart.

Dat waren inhoudelijk constructieve gesprekken met als onderwerp het huidige kunstbeleid en dat in de toekomst. Wij gaven kritiek maar kwamen ook met mogelijke oplossingen.

Daarna werd het stil en bleef het toegezegde gesprek met alle Hengelose kunstenaars uit. Wij waren graag betrokken geweest bij het evaluatieverslag dat nu voor ons ligt. Een aantal van de besproken zaken vinden we immers daarin terug.

Kunst verrijkt het leven, het hoort bij het mens zijn. Kunst moet ook mogen schuren, confronteren, vragen stellen en is meer dan de kers op de taart. Kunst sterft af als we ons werk moeten aanpassen aan de wensen van de politiek. Kijk wat er in de voormalige DDR gebeurde. Dit leidt tot eenvoudige kunst die makkelijk te begrijpen valt. Het werk wordt dan immers niet op artistieke waarde beoordeeld, is niet meer autonoom. Kunst wordt op die manier dienstbaar gemaakt aan maatschappelijke projecten. Kijk maar naar het cultureel waardenmodel in deze nota, met zijn kwaliteitsdomeinen, indicatoren en maatschappelijke kwaliteit. Met voor de beeldende kunst als resultaat kwaliteitsverlies.

In Hengelo is veel aandacht voor en gaat veel geld naar de amateurkunst. Het is belangrijk dat daar aandacht voor is. Maar de verhouding tussen steun aan de amateurs en professionals is totaal zoek.

Eén aspect verliest de gemeente uit het oog: zonder de professionals die de amateurs begeleiden is geen bloeiende amateurkunst mogelijk.

Daarom vraag ik aan de politiek steun die professionals. Geef ons een plek in de stad waar we ons werk kunnen laten zien en waar we elkaar kunnen ontmoeten. Laat kleine initiatieven hun onafhankelijkheid houden. Pluriformiteit is wezenlijk.

Laat ons niet steeds moeten verkassen, een pop-up podium voelt als een pleistertje voor het bloeden.

Een presentatieplek die we langere tijd kunnen gebruiken is een grote wens.

Wij willen als kunstenaars graag betrokken worden bij de keuze van deze plek.

Een eigen presentatie en ontmoetingsplek kost geld. Een aantal bestaande “potjes” lijken mogelijkheden te geven zoals:

1. De regiodeal waarin geld voor broedplaatsen beschikbaar komt.
2. Het restant van het aanjaagbudget 2019.
3. Een bijdrage uit het binnenstadbudget. Wij, kunstenaars, zorgen er met ons podium immers voor dat meer mensen naar de binnenstad komen.

Tot slot: Wij professionele kunstenaars willen ons niet afsluiten in onze vaste groep, met eigen publiek. Wij blijven om ons heen kijken en houden graag de deuren open.

Geef ons de plek en wij zetten de deur open.

Hiske Loomans-de Sonnaville